

► Evert (37) moest en zou iets achterlaten op aarde

Haar terminaal zieke man bereikte miljoenen Nederlanders met een foto in een roze tutu. In een 'open brief' luchtte de toen nog onbekende Evert zijn hart over kanker, zijn kinderen en de toekomst. Nu is hij er niet meer. Linda Muis-Dorrestein (41) blijft achter met vier kinderen.

Linda: 'Soms app ik hem, ook al komt er geen antwoord'

Jan Bogaards

Alphen

In de woonkamer van Linda zit de kleine Logan (1) met de rouwkaart van haar vader op de bank. Met gesloten ogen duwt ze de foto stevig tegen haar wang aan. Haar een kwartier oudere broer Tony loopt en kruipt wat in de rondte. 'Papa!', roepen ze allebei op onaangekondigde momenten. Maar sinds 16 april is hun papa

▼ De foto waarmee Evert Muis landelijke bekendheid kreeg.

er niet meer. „Evert en ik wilden nog een mooi feest geven, 'het Vier het Leven feest'. Maar hij ging plots te hard achteruit. Een paar seconden voor zijn dood vertelde ik hem dat ik dat feest door wilde laten gaan, als eerbetoon aan hem. Ik wist dat hij het graag zo wilde. Op dat moment voelde ik zijn hand koud worden en stierf hij in mijn armen. Het klinkt misschien luguber of eng, maar het was juist een heel mooi moment. Zijn laatste wens was dat hij in mijn handen zou sterven. Evert was op. Kijkend naar hem besepte ik toen waar ik al zo lang over had nagedacht. 'Ik ben nu alleen'. De dokter zei: je mag gaan. Dan kom je opeens alleen thuis.”

Daar lagen de spullen zoals achtergelaten. De kleren van Evert hingen gewoon nog in de kast, zijn telefoon lag op tafel en zijn lievelingssnoep stond in de kast. „Hij zeurde nóóit. Maar in de laatste week dat hij nog thuis was raapte hij zichzelf bij elkaar. 's Nachts kon hij niet slapen van de pijn. Op donderdag zei hij: Lin, we moeten naar het ziekenhuis. Ik trek dit niet meer. Toen hij dat zei, wist ik dat het menens was.”

Tumor

„Ik ben meteen met hem in de auto gesprongen, maar we kwamen in een megafile terecht. Evert had zoveel pijn dat we 112 hebben gebeld en hij uit die file werd geplukt. Aangekomen in ziekenhuis kregen we te horen dat de tumor in zijn lever te veel gegroeid was. Het was afgelopen.”

Evert keerde niet meer terug naar huis en zijn laatste dagen verstreken in het ziekenhuis. Het laatste beetje hoop was na de ambulancerit verdwenen. Zes dagen lang sliep hij samen met zijn vrouw in een koppelbed. Linda's oudste kinderen Sophia (13) en David (10), die ze in een eerder huwelijk kreeg, sliepen bij hun biologische vader. Tony en Logan waren bij hun opa en oma.

Huilen

Linda: „Om vijf uur 's ochtends heeft Evert zijn laatste adem uitgeblazen. Mijn moeder vertelde dat Logan op dat tijdstip opeens keihard begon te huilen. Dat doet ze normaal nooit. Ik ben eigenlijk veel te nuchter, maar na Everts dood denk ik: er is meer tussen hemel en aarde.”

Dat de blonde kleintjes niet exact weten wat er allemaal aan de hand is, betekent volgens hun moeder niet dat ze het niet begrijpen. „Logan stond altijd beneden aan de trap naar boven te wijzen als Evert daar op zijn bed lag. Sinds zijn overlijden doet ze dat niet meer. Ze merken dat hun va-

Ik was laatst voor het eerst weer op een verjaardag en daar werd het onderwerp compleet ontweken. Dat vond ik heel vervelend

– Linda Muis-Dorrestein

der er niet meer is en zijn heel gevoelig. Je eigen verdriet is erg, maar het verdriet van je kinderen is nog veel erger.”

Tijdens het gesprek blijven de twee om 'papa' roepen. Dat doen ze vaker, zegt Linda. „Iedereen vind het altijd zo sneu als ze om hem vragen. Maar ik vind het mooi en heb liever dat ze het wel doen. Als ze het nooit over hun vader hebben, doet het mij pas echt pijn. Ik was laatst voor het eerst weer op een verjaardag en daar werd het onderwerp

compleet ontweken. Dat vond ik heel vervelend.”
„Nu leef ik van dag tot dag. Ik wil mijn verdriet niet wegstoppen voor mijn kinderen, maar je wilt ook niet de hele tijd bij ze huilen. Weet je wat het

▲ **Linda Muis en haar kinderen Sophia, David, Logan en Tony.**

FOTO JOSH WALET

allermoeilijkste is? Als je samen met iemand kleintjes hebt, wil je vol trots delen als ze iets voor het eerst doen. Als ze straks meer woorden gaan leren, ze twee jaar worden of voor het eerst naar school gaan bijvoorbeeld.”

„Ik had het laatst nog toen Tony iets voor het eerst deed. Het schoot door mijn hoofd: ik ga Evert appen. Soms doe ik dat gewoon, ook al weet ik dat er geen antwoord komt. Of ik praat hardop tegen hem als ik op straat loop. Sommige mensen denken dat ik gek geworden ben. Maar daar haal ik mijn schouders over op.”

Evert had Linda bovendien op het hart gedrukt zich niets van anderen aan te trekken. Typisch iets

Hij wenste dat ik een nieuwe liefde zou vinden die goed voor de kinderen zal zijn

– Linda Muis-Dorrestein

▲ **Kleine Logan (1) met de rouwkaart van haar papa in haar handen.** FOTO JOSH WALET

voor ‘de grote vriendelijke reus’, die in januari over zijn ‘tutufoto’ tegen het AD vertelde: „Ik wil iets achterlaten wat mij onsterfelijk maakt. Iets waarvan mijn kinderen later zullen zeggen: mijn papa had schijt aan alles. Ik hoop dat ze zich niks zullen aantrekken van wat anderen van ze vinden.”

Deze boodschap, die hij op LinkedIn zette, werd bijna vier miljoen keer bekeken en leverde vele tienduizenden reacties op. Evert, hij werd slechts 37 jaar, wist dat hij dood ging, maar moest en zou iets op aarde achterlaten. Daarom richtte hij met zijn plotselinge miljoenenbereik Stichting TuTu op. Daarmee wilde hij ongeneeslijk zieke ouders helpen bij het maken van tastbare en blijvende herinneringen voor hun kinderen.

Egoïstisch

Tot het laatste moment wilde Evert anderen gelukkig maken, ook toen hij doodziek was. Tegenover deze krant noemde hij zichzelf ‘egoïstisch’. „Ik merk dat ik vaker voor mijzelf kies. Soms moet ik dus gewoon op bed liggen en kan ik er even niet voor anderen zijn”, zei hij. Linda begrijpt wel wat hij bedoelde, maar: „Hij heeft juist alleen maar aan anderen gedacht”, zegt ze emotioneel.

„Bij het Zomerspektakel in Alphen verscheen Evert opeens op de schermen. ‘Ik ben Evert en ik ga dood’, zei hij. Zo begon hij een videoboodschap die hij voor ons had opgenomen over zijn leven. Dat is voor altijd waardevol, ook zeker voor de kinderen. Zij moeten de stem van Evert horen. Er stond vijftienduizend man naar te kijken en heel veel van hen stonden te huilen. Dat had hij nog voor ons gedaan terwijl hij al heel zwak was.”

„Hij heeft mij ook ooit eens een horloge laten zien. Dat vond ik heel mooi, maar het was uitverkocht. Evert had met de juwelier geregeld dat als dat horloge ooit weer in zijn bezit kwam, hij het aan mij moest geven. Twee weken na zijn dood kwam een bezorger dat horloge brengen. ‘Van Evert’, stond erbij.”

„En op zijn sterfbed, wenste hij dat ik een nieuwe liefde zou vinden die goed voor de kinderen zal zijn. Dat vind ik echte liefde. Misschien voelde het voor hem alsof hij egoïstisch was omdat hij op bed moest liggen, maar als je ziet wat hij nog allemaal voor ons gedaan heeft, is hij juist alleen maar met anderen bezig geweest.”

Initiatief

De boomlange kerel trad als artiest op bij grote festivals, maar noemde de stichting zijn laatste en grootste optreden. „Er zijn al mooie initiatieven voor zieke mensen, maar ik wil met deze stichting daar graag ondersteuning in geven. Ik wil dat hier nalaten. Dat zou mijn ultieme *legacy* zijn. Ik hoop zo dat ik hiermee iets kan betekenen voor andere gezinnen”, vertelde Evert in januari.

Die wens is nu al uitgekomen. Linda vertelt dat Stichting TuTu inmiddels bestaat uit een groot team, waarbij iedereen belangeloos meehelpt. „Het wordt alleen maar groter. We hebben al zoveel mooie wensen kunnen verrichten. Van een dagje Efteling tot een een helikoptervlucht. We hebben ook iemand een nummer laten opnemen met zijn favoriete band. En er komen nog veel meer mooie wensen aan. Dat is allemaal dankzij Evert.”